

Mindre Meddelelser.

Afsløret Rejsesvindel. For to Aar siden bragte forskellige geografiske Tidsskrifter en Beretning om en Rejse, foretaget gennem Afrika fra Middelhavets Kyst til Slavekysten ved Guinea Bugten. Beretningen skyldtes en italiensk Markis *Buonfanti*, som angav sammen med en amerikansk Læge at have forladt Tripolis i Foraaret 1881 og efter forskellige Æventyr at være kommen til Byen Lagos paa Slavekysten. Rejsen havde været i to samfulde Aar, og Beretningen var spækket med forskellige Fortællinger om de indfødtes fjen-tilige Holdning og geografiske Opdagelser ved Niger Floden. De rejsende vare saaledes blandt andet efter at have naaet Timbuktu efter forskellige Vanskeligheder blevne ganske uoplyndrede ved Juletid 1882 af Befolkningen nordfor Aschanti og havde endelig i Foraaret 1883 naat Lagos efter at være blevne understøttede af nogle katholske Missionærer i det indre af Landet.

Andet Hæfte af „Petermanns Mitteilungen“ for 1885 bragte fra en tysk rejsende, *G. A. Krause*, en opsigtsvækkende mindre Artikel, hvori der blev anført en Række slaaende Grunde for, at det sikkert ikke kunde forholde sig ganske rigtigt med den italienske rejsendes Beretning. Ved et mærkeligt Træf af Skæbnen havde nemlig Krause netop opholdt sig i Tripolis i Foraaret 1881, da Markis Buonfanti skulde være tagen afsted. Et Par Aar senere kom Krause til Lagos, hvor Buonfanti vil have endt sin store Rejse, og den nævnte Artikel fra den tyske rejsende til „Peterm. Mitt.“ er dateret Avgust 1884. Krause havde altsaa god Grund til at have hørt noget nærmere om Buonfanti og hans amerikanske Ledsagers store Rejse paa selve dens Udgangspunkt og dens Afslutningspunkt. Dette var dog ikke Tilfældet. Tværtimod. I Tripolis vidste hverken den italienske eller den amerikanske Konsul noget om de rejsende, og det samme var Tilfældet i Lagos. Intet Under derfor, at Krause afsluttede sin Artikel med at opfordre Buonfanti til at forklare sig nærmere, da der ellers vilde hefte en Plet paa ham.

Markis Buonfanti, som i 1885 befandt sig i Kongoselskabets Tjeneste, svarede fra Kongoegnene paa Krauses Artikel i et italiensk geografisk Tidsskrift. Han hævdede blandt andet, at Beviserne for, at han virkelig havde foretaget Rejsen igennem Afrika, fandtes i nogle Dokumenter, som han havde anmodet det geografiske Selskab i Bryssel om at opbevare, den Gang han forlod Evropa for at drage til Kongoegnene. Disse Dokumenter ere nu blevne undersøgte af det nævnte geografiske Selskabs Generalsekretær, men Undersøgelsen har, som det meddeles i det sidst udkomne Hæfte af „Peterm. Mitt.“, godtgjort, at — Buonfantis Rejse er slet og ret Svindel, som Krause altsaa har Fortjenesten af at have afsløret. Heldigvis ligger Buonfanti nu i sin Grav, thi han døde for nogle Maaneder siden i Kongoegnene.

De tyske østafrikanske Besiddelser. De betydelige Landerhvervelser, som tyske Undersaater i den senere Tid have gjort i Østafrika, synes nu at være komne til en i det mindste foreløbig Afslutning. Det er særligt „det østafrikanske Selskab“, som ved forskellige rejsende har afsluttet Traktater med indfødte Høvdinger om Afstaaelse af Land, og den tyske Regering har til forskjellig Tid stillet største Delen af de erhvervede Landstrækninger under sin Beskyttelse.

Næsten hele Kysten fra Kap Gardafui til Kap Delgado er kommen i tyske Hænder, dog er her til at bemærke, at en Kommission bestaaende af Delegerede for Tyskland, England og Frankrig siden Slutningen af ifjor arbejder paa at bestemme Grænserne for de Distrikter, paa hvilke Sultanen af Sansibar mener at have Krav paa Overhøjhedsret.

Det østafrikanske Selskab har i følgende Rækkefølge erhvervet Land i Østafrika:

1. Landskaberne Usagara, Nguru, Useghu og Ukami blevne erhvervede ved Traktater med indfødte Høvdinger afsluttede af Grev Pheil i December 1884.
2. Landskabet Chutu ved Grev Pheil i Juni 1885.
3. Hele Kilima-Ndscharo Egnen, omfattende Landskaberne Usambara, Pare, Aruscha og Dschagga ved Dr. Jühlke og Ltnt. Weiss i Juni 1885.
4. Somali Landet, 20 Dagsrejser ind i Landet fra Nordkysten øst for Berbera til Warscheich paa Østkysten, ved Dhrr. Hoernecke og v. Anderten i September 1885.
5. Landskabet Usuramo ved Ltnt. Schmidt i December 1885.
6. Landskabet Uhehe ved Grev Pheil og Ltnt. Schlüter i November 1885.
7. Landskaberne Ubena, Wamatschonde, Mahenge og Wangindo ved Grev Pheil og Ltnt. Schlüter.
8. Msaras Land, hvis Grænser den nævnte Kommission vil have at fastsætte, ved Assessor Lucas.

Dersom det tyske Rige vil tilsige det østafrikanske Selskab Beskyttelse for alle de nævnte Landstrækninger, vil Selskabet komme til at raade over et Rige, der strækker sig fra omtr. 12° N. Br. til omtr. 12° S. Br., med Undtagelse af en mindre Kyststrækning mellem Warscheich og Barawa; ind i Landet strække disse Besiddelser sig langs Rovuma Floden til den østlige Bred af Nyassa Søen; nordligere gaar Grænselinjen til hen imod Ugogo og vest for Kilima-Ndscharo. Alle disse Landstrækninger ere tilsammen tagne omtrent dobbelt saa store som Kongeriget Preussen.

Desuden har et andet tysk Selskab, „Witu-Komiteen“, i Berlin, ved Brødrene Denhardt i April 1885 erhvervet Witu-Gebetet, som er stillet under det tyske Riges Beskyttelse.

(Petermanns Mitteil.).

Ophørt Polarforetagende. Læserne ville sikkert erindre i Løbet af de sidste Aar jævnlig at have læst om de Rejser, der ere blevne foretagne om Sommeren af et lille hollandsk Sejlskib, „Willem Barents“, i Ishavet, særlig i det saakaldte Barents-Hav mellem Spitzbergen og Novaja Semlja. Disse Rejser ere blevne foretagne for Midler, som en hollandsk Komite havde tilvejebragt, og have strakt sig over Tidsrummet 1878—84. Komiteen er nu, ifølge en Meddelelse i sidste Hæfte af „Petermanns Mitteil.“, bleven opløst. Det har nemlig vist sig, at det ikke var muligt at tilvejebringe tilstrækkelige Midler til nye Expeditioner, og om at anskaffe et Dampskib, uden hvilket Foretagendet ikke kunde drives med den Kraft, som Nutiden fordrer, kunde der ikke være Tale. Skonnerten „Willem Barents“ skal sælges, og hvad der indkommer ved Salget og ellers er tilovers af Willem Barents-Komiteens Midler vil blive anvendt til at stifte en Willem Barents-Fond, der vil blive brugt til at støtte Polarforetagender.